

BETÆNKNING

Afgivet af Frednings- og Miljøudvalget

vedrørende

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut til FM14 pålægges at fremlægge et lovforslag som sikrer, at der kræves brug af NO_x reduktionsanlæg på dieseldrevne kraftværker, der anvendes i forbindelse med råstofprojekter.

Fremsat af Medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit

Afgivet til forslagens 2. behandling

Udvalget har under behandlingen senest bestået af:

Medlem af Inatsisartut Saxtorph Didriksen, Siumut, formand

Medlem af Inatsisartut Lars Mathæussen, Siumut, næstformand

Medlem af Inatsisartut Nikolaj Jeremiassen, Siumut

Medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit

Medlem af Inatsisartut Naaja Nathanielsen, Inuit Ataqatigiit

Udvalget har efter 1. behandlingen 9. oktober 2013 under EM2013 gennemgået forslaget.

Forslagets indhold og formål

Forslagsstiller ønsker med forslaget at pålægge Naalakkersuisut, senest i forbindelse med FM2014, at fremsætte et lovforslag, der indfører krav om anvendelse af NO_x¹-reduktionsanlæg på dieseldrevne kraftværker, som bruges i forbindelse med råstofprojekter.

Førstebehandling af forslaget i Inatsisartut

Naalakkersuisut var positivt stemt overfor intentionerne med forslaget, men støttede ikke forslaget i den foreliggende form ud fra en betragtning om, at det vil være mere hensigtsmæssigt at indføre grænseværdier for udledning af NO_x. Dette fremfor at lovgive om en specifik teknologi som NO_x reduktionsanlæg til dieselkraftværker. Naalakkersuisut fremsatte herefter følgende ændringsforslag:

¹ Kvælstofoxider (NO_x) består primært af gasserne NO og NO₂. NO₂ er sundhedsskadelig, og dannes ud fra bl.a. NO. Forureningen med NO_x stammer især fra trafikken og kraftværker. I byerne stammer NO_x især fra dieselmotorer.

”Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at udarbejde regler i medfør af råstofloven, som sikrer overholdelse af luftkvalitetskrav og udledningsgrænser for NO_x og andre stoffer til luften, ved fastsættelse af grænseværdier.”

Siumut støttede ligeledes intentionerne i forslaget, men ønskede på linje med Naalakkersuisut at fremme et ændringsforslag, der pålægger Naalakkersuisut at fastsætte grænseværdier.

Inuit Ataqatigiit støttede i ordførerindlægget forslaget som fremsat af forslagsstiller og tog ikke direkte stilling for eller imod hensigtsmæssigheden af det af Naalakkersuisut fremsatte ændringsforslag. **Inuit Ataqatigiit** anførte imidlertid under 1. behandlingen, at Naalakkersuisut havde misforstået forslaget, idet det ikke blev foreslået, at der skulle indføres grænseværdier for NO_x-udledninger, men at der skulle stilles krav om anvendelse af NO_x reduktionsanlæg på diseldrevne kraftværker anvendt ved råstofprojekter.

Atassut støttede ligeledes intentionerne med forslaget, men ønskede at afvente den nærmere behandling i Frednings- og Miljøudvalget, således at der mere kvalificeret kunne tages stilling til, hvorvidt sagen skal fremmes som foreslået af forslagsstiller eller som foreslået ved det af Naalakkersuisut fremførte ændringsforslag.

Demokraterne støttede forslagsstillers ønske om at pålægge Naalakkersuisut at fremsætte et lovforslag og forholdt sig ikke direkte til det af Naalakkersuisut fremsatte ændringsforslag.

Spørgsmål

Forslaget og de faldne bemærkninger fra 1. behandlingen af forslaget har givet Frednings- og Miljøudvalget anledning til at rette en række afklarende spørgsmål til Naalakkersuisoq for Miljø. Udvalget har gennemført 2 spørgerunder, hvor 2. runde spørgsmål særligt var en opfølgning på den første besvarelse.

Besvarelsen af udvalgets spørgsmål er vedlagt denne betænkning som bilag 1 (besvarelse af 9. november 2013) og bilag 2 (besvarelse af 12. marts 2014).

Øvrige indhentede informationer

Udvalget har, ud over de fremsendte spørgsmål til Naalakkersuisut, indhentet informationer fra Det Økologiske Råd i Danmark, som bl.a. har stor ekspertise i vurdering af, hvilke konsekvenser udledning af forskellige stoffer har på omgivelserne samt om hvilke muligheder der findes for at begrænse udledningerne mv.

Udvalget kan på baggrund af de indhentede oplysninger bl.a. konstatere, at der angiveligt er

fordele og ulemper forbundet ved både anvendelse af grænseværdier og anvendelse af specifikke krav om benyttelse af NO_x reduktionsudstyr.

Om reduktionsanlæg

Et krav om anvendelse af kendt reduktionsteknologi vil have den fordel, at teknologien netop er velkendt og gennemprøvet, og at indbygning af sådanne reduktionsanlæg i de anvendte kraftværker kan sænke behovet for at foretage hyppige kontroller.

Et krav om anvendelse af reduktionsanlæg på dieseldrevne kraftværker vil derimod mindske virksomhedernes muligheder for at anvende løsninger, som er optimeret i forhold til virksomhedens specifikke behov. Et krav om anvendelse af reduktionsudstyr kan således belaste virksomhederne mere end, hvis de frit kunne vælge hvorledes udledningen af NO_x skulle begrænses. Desuden vil et krav om anvendelse af specifikt reduktionsteknologi i et vist omfang kunne hæmme innovationen og udviklingen af ny miljøteknologi.

Om grænseværdier

Anvendelse af grænseværdier har den fordel, at virksomhederne selv kan vælge de foranstaltninger og den teknologi, der på den mest omkostningsbegrænsende måde kan bringe udledningerne af NO_x ned under grænseværdierne. Ud over denne fordel, for den pågældende virksomhed, vil anvendelse af grænseværdier yderligere kunne øge innovationen og udviklingen af teknologier, som – på den ene eller anden måde – kan bringe udledningerne ned. Dette er i tråd med de oplysninger, som udvalget har modtaget fra Naalakkersuisut.

Anvendelsen af grænseværdier vil dog kræve, at virksomhederne kan dokumentere, at udledningerne til stadighed er under den fastsatte grænse. Myndighederne må ligeledes forventes at skulle foretage løbende, og muligvis hyppige kontroller af, om virksomhedernes udledninger opfylder kravene. Sådanne kontroller er måske ikke et problem i et samfund med udbygget og sammenhængende infrastruktur, men kan tænkes at være relativt omkostningstunge at gennemføre her i landet, særligt hvis der skal foretages kontroller på afsides steder, som f.eks. kun kan nås med helikopter eller skib.

Om NO_x-afgift

I Danmark har man indført en NO_x-afgift. Afgiften er indført for at give virksomhederne en tilskyndelse til at sænke udledningen af NO_x. En afgift vil således, både ved krav om overholdelse af grænseværdier og ved krav om anvendelse af reduktionsanlæg kunne animere virksomhederne til at foretage en yderligere reduktion af NO_x udledningen. Udvalget skal opfordre Naalakkersuisut til at overveje om en NO_x-afgift kan inddrages i det fremadrettede arbejde med regulering af virksomhedernes NO_x udledninger mv.

Udvalgets behandling af forslaget

Udvalget konstaterer bred enighed om, at der er behov for en regulering omkring NO_x-udledninger. Dette forslag er konkret målrettet NO_x-udledninger fra dieseldrevne kræftværker i forbindelse med råstofprojekter.

Forslagsstiller måtte under 1. behandlingen af forslaget præcisere overfor Naalakkersuisut, at forslaget ikke retter sig mod fastsættelse af grænseværdier for NO_x-udledninger, men derimod NO_x reduktionsanlæg.

Udvalget har noteret sig denne præcisering fra forlagsstiller, men det kan samtidig konstateres, at såfremt grænseværdien sættes tilpas lavt, vil det betyde, at de selskaber der anvender NO_x-udledende materiel, vil være nødsaget til at anvende den tilgængelige reduktionsteknologi for at bringe udledningen ned under grænseværdien. Fastsættelse af en lav grænseværdi vil derfor reelt have samme virkning, som en lov der specifikt pålægger anvendelse af NO_x reduktionsanlæg på dieseldrevne kraftværker. Naalakkersuisut vil kunne stille krav om brug af NO_x reduktionsinstallationer, såfremt det vurderes nødvendigt for at overholde de NO_x relaterede grænseværdier for luftkvalitet og udledninger.

Udvalget har noteret sig, at grænseværdier er absolutte størrelser, som kan fastsættes uafhængigt af den afvendte teknologi. Udvalget har desuden noteret sig, at det kan pålægges udleder af forurenende stoffer, herunder NO_x, at dokumentere, at man holder sig under de fastsatte grænseværdier.

Udvalget har hæftet sig ved, at man ved de gældende retningslinjer for udarbejdelse af VVM-redegørelser for mineprojekter skal anvende den bedst tilgængelige teknik (BAT-princippet, og den bedste miljøpraksis (BEP-princippet).

I forbindelse med behandlingen af nærværende beslutningsforslag er udvalget bl.a. blevet gjort opmærksomt på, at NO_x udledningerne i forbindelse med Isua-jernmineprojektet, angiveligt, vil svare til ca. 1/10 af det samlede årlige danske NO_x udslip. Såfremt dette er korrekt, og såfremt en udledning af den størrelsesorden er i overensstemmelse med de krav, som Naalakkersuisut agter at stille ved sådanne mineprojekter, er det udvalgets klare holdning, at Naalakkersuisut bør påtage sig en væsentlig mere ambitiøs miljøprofil. Udvalget agter at forfølge denne problemstilling særskilt, idet det ikke findes hensigtsmæssigt at inddrage ét konkret igangværende mineprojekt i behandlingen af nærværende beslutningsforslag, som søger at fastsætte generelle, tværgående krav ved anvendelsen af dieselkraftværker i råstofindustrien. Udvalget skal dog i den forbindelse anmode Naalakkersuisut om at redegøre for forventningerne til den samlede akkumulerede NO_x udledning, der kan forventes, som følge af en realisering af Naalakkersuisuts målsætning om at give udnyttelsestilladelse til 3-5 mineraludvindingsprojekter i de næste 5 år².

² Jf. Grønlands olie- og mineralstrategi 2014-2018 afsnit 5.10.

Udvalgets øvrige overvejelser i forbindelse med behandling af forslaget

NO_x-udledninger findes andre steder, eksempelvis indenfor skibstrafikken og transportsektoren i øvrigt, så dette forslag bør samtidig få Naalakkersuisut til at overveje, hvorledes der fremadrettet samlet kan ske en hensigtsmæssig regulering af NO_x-udledninger. I regi af FN's søfartsorganisation (IMO) blev der tilbage i 2008 vedtaget nye forholdsvis skrappe krav til skibes udledninger af SO_x og NO_x. I forhold til NO_x drejer det sig om de såkaldte Tier II krav til overholdelse i 2011 og Tier III krav til overholdelse i 2016. Disse krav gælder kun nye skibe. Tier II krav er en stramning af Tier I krav, og gælder globalt. Tier III krav kommer til at gælde i de såkaldte ECA-områder (Emission Control Area), der endnu ikke er udpeget. Tier III krav vil resultere i en 80 % reduktion af NO_x-emissionen fra de største marinemotorer.

Udvalget skal anmode om snarest at få tilsendt en særlig redegørelse om gældende og kommende regulering af SO_x³ og NO_x regulering for skibe i grønlandske farvande. Omkring en kommende regulering vedr. NO_x-udledninger skal Naalakkersuisut sikre, at der sker en regulering af tilsynet med overholdelse af reglerne.

Naalakkersuisut anmodes, til den afsluttende 2. behandling af dette forslag, om at redegøre for, hvornår en kommende lovgivning forventes at være på plads.

Partikelforurening og "black carbon"

Udvalget er ligeledes blevet gjort opmærksomt på andre, potentielt, skadelige bivirkninger ved anvendelsen af kraftværker og tungt maskinel, nemlig udledningen af partikler, herunder særligt "black carbon" eller sodpartikler. Sodpartikler er en af de væsentligste årsager til global opvarmning. De seneste og mest omfattende forskningsprojekter peger på, at det er den næst vigtigste faktor efter CO₂. Sodpartikler dannes ved ufuldstændig forbrænding. I atmosfæren virker black carbon opvarmende. Men den væsentligste klimafaktor skyldes, at sodpartiklerne afsættes i Arktis og farver isen grå, hvorved en større del af solens stråler absorberes og derved accelererer isafsmeltningen⁴. Udvalget skal på den baggrund, anmode Naalakkersuisut, uafhængigt af behandlingen af nærværende beslutningsforslag, om at redegøre for, hvilke krav man agter at fremsætte vedr. partikelforurening, herunder sodpartikelforurening. Udvalget ønsker i den forbindelse ligeledes at Naalakkersuisut redegør for, om man har overblik over, hvordan vores samfund allerede i dag belaster miljøet med partikelforurening, idet netop partikelforurening har en meget stor lokal klimaeffekt mht. is-

³ SO_x er svovloxid og har ligesom NO_x en effekt på det menneskelige helbred og på miljøet. Dannelsen af SO_x er bestemt af brændslets indhold af svovl. Derfor er der de senere år blevet stillet stadigt større krav til begrænsning af svovlindhold i olieprodukter som fx diesellole. SO_x bidrager i fugtig luft til dannelse af svovlsyre, der er en del af forureningsproblematikken. SO_x kan fjernes fra røggassen i særlige rensningsanlæg.

⁴ Kilde: Det Økologiske Råd.

afsmeltning. Naalakkersuisut anmodes i den forbindelse også om at redegøre for de fremadrettede planer vedr. reguleringen af partikelforurening.

Forslagets økonomiske konsekvenser

Det fremgår af § 33, stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut, at de økonomiske og administrative konsekvenser ved realiseringen af beslutningsforslag skal beskrives i forslagens begrundelse. Udvalget har noteret sig, at forslaget i overensstemmelse hermed angiver de økonomiske konsekvenser ved forslagens realisering.

Udvalgets indstillinger

Arbejdet med forslaget har givet udvalget udbytterig information om forurening forbundet med blandt andet råstofprojekter. NO_x-udledninger udgør et selvstændigt problem, men som udvalget kort har sammenfattet, så er der også andre miljø- og sundhedsskadelige stoffer som vi nødvendigvis skal regulere og begrænse.

I bestræbelserne på at beskytte naturen, miljøet og den menneskelige sundhed er det ifølge udvalget påkrævet, at vi fastsætter og fastholder en meget høj miljøstandard, der fremrettet vi sikrer at vi værner om naturen og miljøet, som udgør befolkningens eksistensgrundlag.

I udvalget hersker der enighed om, at vi skal kombinere en regulering om NO_x reduktionsanlæg med indførelse af grænseværdier for NO_x udledninger. Om dette på sigt yderligere skal suppleres med en egentlig NO_x-afgift har udvalget anmodet Naalakkersuisut om at overveje. Udvalget skal erindre Naalakkersuisut om at huske at vende tilbage til udvalget med overvejelserne i Naalakkersuisut herom.

I udvalget hersker der endvidere enighed om, at vi opretholde grænseværdier for udledning af øvrige forurenende stoffer som følge af aktiviteter efter Råstofloven og ved andre store industriprojekter.

Vi kommer heller ikke uden om, at der fremrettet skal reguleres omkring udledning af miljø- og sundhedsskadelige stoffer indenfor transportsektoren. Udvalget tænker i første omgang på skibstrafikken.

Et flertal i udvalget bestående af Siumut indstiller ændringsforslaget fra Naalakkersuisut til vedtagelse og det oprindelige forslag til forkastelse, da Siumut finder, at der allerede i den gældende lovgivning findes mulighed for at stille krav om NO_x reduktionsanlæg.

Et mindretal i udvalget bestående af Inuit Ataqatigiit skal udtale:

Der er behov for at optage en regulering omkring NO_x reduktionsanlæg ved lov. Mindretallet ønsker ikke, at Naalakkersuisut egenhændigt og fra projekt til projekt skal kunne beslutte om

2. juni 2014

FM 2014/90
(EM2013/90)

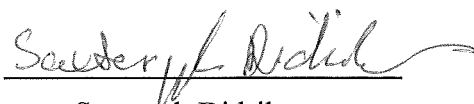
der skal stilles krav om NO_x reduktionsanlæg. NO_x reduktionsanlæg skal reguleres ved lov og ikke fra projekt til projekt. Mindretallet støtter endvidere, at Naalakkersuisut pålægges at fastsætte grænseværdier for udledning af miljøskadelige stoffer forbundet med råstofprojekter, storskalaprojekter og anden forurenende virksomhed eller aktivitet. Disse grænseværdier skal som minimum følge EU standarderne.

Med henblik på at sikre en klar regulering om en høj miljøstandard ønsker mindretallet at fremsætte følgende ændringsforslag til det oprindelige forslag, hvorefter det både sikres, at der lovgives om NO_x reduktionsanlæg og indføres grænseværdier:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut til FM15 pålægges at fremlægge et lovforslag, som sikrer brug af NO_x reduktionsanlæg på dieseldrevne kraftværker, der anvendes i forbindelse med råstofprojekter. Naalakkersuisut pålægges endvidere senest i 2015 at udarbejde regler eller at fremsætte lovforslag i medfør af Råstofloven og Miljøloven, som sikrer overholdelse af luftkvalitetskrav og udledningsgrænser for NO_x og andre miljø- og sundhedsskadelige stoffer ved fastsættelse af grænseværdier, der som minimum skal følge de i EU fastsatte grænseværdier.

Mindretallet indstiller eget ændringsforslag til vedtagelse samt ændringsforslaget fra Naalakkersuisut og det oprindelige forslag til forkastelse.

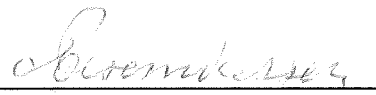
Med disse bemærkninger og med den i betænkningen anførte forståelse skal udvalget overgive forslaget til 2. behandling.

Saxtorph Didriksen,
Formand

Lars Mathæussen

Nikolaj Jeremiassen

2. juni 2014

FM 2014/90
(EM2013/90)

Sara Olsvig

Naaja Nathanielsen

Frednings- og Miljøudvalget
/Her

Diverse spørgsmål angående forslaget EM 2013/90 om NO_x reduktionslæg.

Frednings- og Miljøudvalget har den 18. oktober 2013, j.nr. 01.37.02.03-00022, fremsendt 7 spørgsmål til Naalakkersuisoq for Boliger, Natur og Miljø, i forbindelse med udvalgets behandling af forslaget EM 2013/90. I det følgende fremgår besvarelsen i den rækkefølge, spørgsmålene indgår i udvalgets henvendelse.

09-11-2013
Sagsnr.2013-088926
Dok. Nr. 1381308

Postboks 909
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
E-mail: ipan@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

1) Der bedes uddybende redegjort for det fremførte ændringsforslag.

Det fremsatte ændringsforslag afspejler overordnet et ønske om at fremme et højt niveau i beskyttelsen af miljøet i forbindelse med råstofprojekter, herunder ved begrænsning af luftforureningen. Naalakkersuisut ønsker således med ændringsforslaget at fremme den samme målsætning om begrænsning af luftforureningen, som anført i det fremsatte beslutningsforslag.

Samtidig er det med ændringsforslaget hensigten, at miljøbeskyttelsen sker ved anvendelse af reguleringsmekanismer som er almindeligt internationalt anvendt og anerkendt. I den forbindelse finder Naalakkersuisut ikke at det fremsatte forslag om, at der skal udarbejdes en særlig lov om en specifik teknologisk løsning på et specifikt forureningsproblem, rummer en hensigtsmæssig metode til at fremme den ønskede miljøbeskyttelse.

Naalakkersuisut finder det mere hensigtsmæssigt, frem for en særlig lov om en specifik teknologisk løsning på et specifikt forureningsproblem, at miljøbeskyttelsen på råstofområdet fortsat finder sted med Råstofloven som lovgrundlag. Råstofloven giver efter Naalakkersuisuts opfattelse et dækkende grundlag for at skabe retningslinier for miljøbeskyttelse, som industrien kan pålægges at overholde.

Med dette udgangspunkt rummer Naalakkersuisuts ændringsforslag dels, at den ønskede begrænsning af luftforureningen med NO_x gasser sker ved udstedelse af retningslinier med hjemmel i Råstofloven, dels at begrænsning af luftforureningen med NO_x gasser baseres på krav om overholdelse af grænseværdier for luftforureningen.

Ved at pålægge virksomhederne at overholde grænseværdier har både myndighederne og virksomhederne et enkelt og målbart instrument for den tilladte miljøpåvirkning og samtidig gives virksomhederne et spillerum til selv at indrette sin virksomhed til at opfylde lovgivningens og myndighedernes krav.

Endvidere rummer fastsættelse af grænseværdier den fordel, at det giver mulighed for

at fastsætte langsigtede mål som virksomhederne skal indrette sig efter, samtidig med at myndighederne har mulighed for løbende at pålægge råstofindustrien at implementere den bedste tilgængelige teknik (*Best Available Technology*) og de bedst mulige forureningsbekæmpende foranstaltninger (*Best Environmental Practice*), jf. Råstoflovens § 52 og de gældende retningslinier for udarbejdelse af VVM redegørelser.

Det kan i den forbindelse oplyses, at man kan reducere dannelsen af NO_x fra forbrænding på forskellige måder. En metode er særlige luftreanseanlæg, jf. beslutningsforslaget. En anden metode er f.eks. teknologisk udvikling af forbrændingsmotorerne, som har vist sig at reducere udledningen af NO_x gasser markant samt f.eks. regulering af forbrændingsmotorernes driftstemperatur. Det er ligeledes af stor betydning for udledning af NO_x til miljøet, hvilken type olie der anvendes som brændstof i elværkets generator. Således er f.eks. indholdet af kvælstof (N) i fuelolie meget højt, hvorimod gasolie, som anvendes i Grønland, indeholder meget lidt kvælstof. Dannelse og udledning af NO_x vil tilsvarende være på et meget lavt niveau, når moderne og mere miljøvenlige generatorer kører på den arktiske gasolie.

DCE anbefaler, i forhold til regulering og fastlæggelse af krav til dieseldrevne kraftværker, at der stilles krav, som sikrer at grænseværdier for luftkvalitet samt udledning overholdes. DCE anbefaler derfor, at der i retningslinierne for udarbejdelse af VVM redegørelser for råstofprojekter medtages vejledende grænseværdier for NO_x forurening, baseret på EU's regler.

Naalakkersuisuts ændringsforslag afspejler endvidere, at der i samarbejde med DCE og Pinngortitaleriffik foregår et arbejde med reviderede retningslinier for VVM redegørelser for råstofprojekter. Disse retningslinier udstedes med hjemmel i Råstofloven. I dette arbejde er det bl.a. hensigten at indføre grænseværdier for luftforurening fra bl.a. NO_x gasser, men også fra andre miljøskadelige gasser og f.eks. tungmetaller.

2) Vil de i ændringsforslaget anførte regler omfatte krav om NO_x reduktionsløg på de dieseldrevne kraftværker, der anvendes i forbindelse med råstofprojekter?

De i ændringsforslaget anførte regler vil ikke omfatte et direkte krav om NO_x reduktionsanlæg, jf. besvarelsen på spørgsmål 1. Men et krav om NO_x reduktionsanlæg eller andre forureningsbegrænsende tiltag kan blive rejst, såfremt det er nødvendigt for overholdelse af de nævnte kommende grænseværdier.

3) Hvornår ville Naalakkersuisut kunne udarbejde regler i medfør af Råstofloven som fremført i ændringsforslaget?

Det forventes at et udkast til nye regler kan færdiggøres inden for få måneder og herefter sendes til offentlig høring, før de færdiggøres til godkendelse og implementering.

4) I hvilket omfang ville de miljømæssige konsekvenser i det oprindelige forslag adskille sig fra de miljømæssige konsekvenser af ændringsforslaget?

Det rejste spørgsmål lader sig vanskeligt besvare entydigt. På den ene side vil et NO_x

reduktionsanlæg i sig selv reducere udledning af NO_x fra det pågældende anlæg, som en enkeltstående foranstaltning. På den anden side vil en styring af luftforureningen fra NO_x gasser ved hjælp af grænseværdier give mulighed for at anvende en bredere vifte af løsninger på en reduktion af NO_x forureningen.

Der er ikke umiddelbart grundlag for at konkludere, om løsningerne i medfør af det ene forslag i ethvert tilfælde giver mere eller mindre luftforurening end løsninger i medfør af det andet forslag.

5) Er der henholdsvis negative og positive konsekvenser ved at vedtage forslaget i den fremlagte form sammenholdt med en vedtagelse af ændringsforslaget?

Jf. besvarelsen til spørgsmål 1 er det Naalakkersuisuts opfattelse, at en regulering af luftforureningen fra NO_x gasser via fastsættelse af grænseværdier i retningslinier, udsted med hjemmel i Råstofloven, rummer flere og bedre muligheder for at begrænse luftforureningen fra NO_x gasser end en særlig lov om en specifik teknologisk løsning på et specifikt forureningsproblem.

6) Kan eller vil Naalakkersuisut allerede, som følge af BAT-princippet eller af bemyndigelserne i Råstofloven - Inatsisartutlov nr. 7 af 2009-12-07, konkret stille krav om anvendelse af NO_x reduktionslæg på dieseldrevne kraftværker, der anvendes i forbindelse med råstofprojekter?

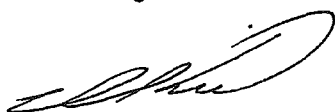
Jf. besvarelsen af spørgsmål 1 og 2 oven for vil Naalakkersuisut kunne stille krav om om at et råstofprojekt skal gennemføre foranstaltninger som sikrer en overholdelse af grænseværdier for luftforurening fra NO_x gasser. En løsning, blandt flere mulige, kan være et NO_x reduktionsanlæg.

7) Kan Naalakkersuisut oplyse noget om de økonomiske konsekvenser for råstofbranchen ved anskaffelse af NO_x reduktionslæg på dieseldrevne kraftværker?

Det er ikke umiddelbart muligt at skønne økonomiske konsekvenser for råstofbranchen som forespurgt. Der findes således et konkurrencepræget marked for sådanne reduktionsanlæg, ligesom f.eks. dimensionerne af de enkelte kraftværker er afgørende for omkostningerne til installation og drift af reduktionsanlæg.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Kim Kielsen

Ilanngussaq 2 Bilag 2

Frednings- og Miljøudvalget
/her

Frednings- og Miljøudvalgets spørgsmål af 28. februar 2014 til forslaget FM 2014/90 om NO_x reduktionslæg.

12-03-2014
Sags nr. 2014-097253
Dok. nr. 1513714

Frednings- og Miljøudvalgets spørgsmål af 28. februar 2014 til forslaget FM 2014/90 om NO_x reduktionslæg.

Postboks 1614
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 54 10
E-mail: apn@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Frednings- og Miljøudvalget har den 28. februar 2014, j.nr. 01.37.02.03-00022, fremsendt 5 spørgsmål til Naalakkersuisoq for Miljø og Natur, i forbindelse med udvalgets behandling af forslaget FM 2014/90. I det følgende fremgår besvarelsene i den rækkefølge, spørgsmålene indgår i udvalgets henvendelse.

- 1) I besvarelsen af spørgsmål 1 anføres, at grænseværdier er et enkelt og målbart instrument for både myndigheder og virksomheder. Det står dog ikke klart om de grænseværdier, man har på nuværende tidspunkt, eller ønsker fastsat, er baseret på en udledning med brug af NO_x-reduktionsanlæg eller NO_x reducerende motorer. Derfor ønsker udvalget uddybet, hvorvidt de grænseværdier Naalakkersuisut opererer med er baseret på brug af NO_x reducerende installationer/motorer eller ikke.

Som uddybende bemærkninger kan jeg oplyse, at grænseværdier normalt er entydige og absolutte størrelser, som fastsættes uafhængigt af den teknologi virksomheden anvender i det konkrete tilfælde. Dvs. at grænseværdierne er udlednings- eller luftkvalitetskrav, som virksomhederne skal være i stand til at overholde. Sådanne grænseværdier kan f.eks. overholdes ved anvendelse af NO_x reducerende teknologi. Virksomhederne vil tilsvarende blive pålagt at

dokumentere, at fastlagte grænseværdier for udledning til miljøet og luftkvaliteten overholdes. Det skal således indgå i virksomhedens valg af teknologi, at virksomheden skal være i stand til at overholde fastlagte udlednings- og luftkvalitetskrav, som f.eks. kan være defineret ved hvor meget NO_x der må udledes fra et dieseldrevet kraftværk eller være i luften omkring et dieseldrevet kraftværk.

2) I besvarelsen af spørgsmål 1 skriver Naalakkersuisut endvidere, at DCE anbefaler, at der i retningslinjerne for udarbejdelse af VVM redegørelser for råstofprojekter medtages vejledende grænseværdier for NO_x forurening, - baseret på EU's regler. Naalakkersuisut bedes uddybe dette samt give en status på det arbejde om nye retningslinjer Naalakkersuisut ifølge svaret har påbegyndt i samarbejde med DCE og Pinngortitaleriffik.

Som uddybende bemærkninger kan jeg oplyse, at det fremgår af de gældende retningslinier for udarbejdelse af en VVM-redegørelse for mineprojekter, at man i overensstemmelse med råstoflovens regler om miljøbeskyttelse skal anvende den bedst tilgængelige teknik (BAT-princippet) samt den bedste miljøpraksis (BEP-princippet), for at reducere eller undgå påvirkning af miljøet. Det fremgår endvidere af de gældende retningslinier bl.a., at der endnu ikke er fastlagt grænseværdier for udledning til miljøet og luftkvalitetskriterier, hvorfor virksomhederne anbefales at søge vejledning i retningslinier som gælder andre steder, som f.eks. Canada eller Danmark (idet Danmark er et EU medlemsland er mange retningslinier i Danmark udtryk for en implementering af gældende EU retningslinier).

Hensigten med denne anbefaling om at søge vejledning vedr. grænseværdier for udledning til miljøet og luftkvalitetskriterier andre steder, er at forberede virksomhederne på at der i forbindelse med miljøkrav og godkendelser af anlæg med udledninger af miljøfremmede stoffer vil blive stillet krav om at virksomheden kan leve op til internationalt gældende krav efter BAT- og BEP-principperne.

I forberedelserne af de omtalte reviderede retningslinier for mineprojekter i Grønland indgår som nævnt i min tidligere besvarelse fastsættelse af en række luftkvalitetskrav, som virksomhederne skal overholde. Arbejdet med at fastlægge luftkvalitetskrav ved minevirksomhed tager udgangspunkt i en sammenlignende analyse af gældende krav og standarder i en række relevante lande som Canada, USA, EU, Danmark, Norge, Australien og Tyskland.

Med denne sammenlignende analyse er det hensigten at der fastsættes luftkvalitetskrav for minevirksomhed i Grønland ud fra de lavest tilladte værdier i den nævnte kreds af lande skal gælde som grønlandske luftkvalitetskriterier. Dette er udtryk for en tilgang til fastsættelse af miljøkrav efter såvel BEP-princippet som et generelt forsigtighedsprincip.

Vedrørende grænseværdier for udledning til miljøet fra forbrændingsmotorer, herunder dieseldrevne kraftværker, er det hensigten at kræve at virksomhederne skal kunne overholde EU direktivet om industrielle emissioner, idet dette direktiv vurderes at rumme et dækkende sæt af retningslinier for et højt niveau i miljøbeskyttelsen.

Arbejdet med revision af retningslinierne for udarbejdelse af VVM-redegørelser for minevirksomhed pågår fortsat, men forventes færdiggjort i indeværende forår. I forlængelse af min besvarelse til udvalget af 9. november 2013 forventer jeg, at et udkast til nye retningslinier for udarbejdelse af VVM-redegørelser for minevirksomhed herefter vil blive sendt i offentlig høring, før de færdiggøres til godkendelse og ikraftsættelse.

3) I svaret på spørgsmål 3 skriver Naalakkersuisut, at et udkast til nye regler forventes færdiggjort inden for få måneder hvorefter det sendes i høring. Hvad er status på dette arbejde og hvad er indholdet?

Som svar på dette spørgsmål kan jeg henvise til de afsluttende bemærkninger i min besvarelse til spm. 2 ovenfor. Foruden de nævnte retningslinier for sikring af luftkvalitet vil de nye retningslinier bl.a. skulle indeholde nye regler om høring

og borgerinddragelse, såfremt Inatsisartut vedtager en ændring af råstofloven under Inatsisartuts forårssamling 2014, jf. Naalakkersuisuts forslag herom.

- 4) Naalakkersuisut skriver i svaret på spørgsmål 6, at Naalakkersuisut vil kunne stille krav om, at et råstofprojekt skal gennemføre foranstaltninger som sikrer overholdelse af grænseværdier. Med henvisning til det nye spørgsmål 1, kan Naalakkersuisut så også stille krav om brug af NO_x reduktionsinstallationer, i form af anlæg eller ved inkorporering i motorerne, ud over kravet om overholdelse af grænseværdierne?**

Som svar på spørgsmålet kan jeg oplyse, at Naalakkersuisut ud fra de principper for miljøregulering på dette område, som fremgår af denne besvarelse og tidligere tilkendegivelser fra Naalakkersuisut i anledning af det fremsatte beslutningsforslag, vil kunne stille krav om brug af NO_x reduktionsinstallationer, såfremt det vurderes nødvendigt for at overholde de NO_x relaterede grænseværdier for luftkvalitet og udledninger.

- 5) Jf. svar på spørgsmål 6, - Hvor stramme krav kan Naalakkersuisut så stille til råstofselskaberne om reduktion af NO_x udledning ifl. den nuværende lovgivning, og hvad er Naalakkersuisuts muligheder for at stille højere krav end en overholdelse af grænseværdierne, såfremt disse overholdes uden at NO_x - udledningen egentlig eller de facto minimeres ved brug af NO_x - reduktionsinitiativer?**

Som svar på spørgsmålet kan jeg oplyse, at der ikke eksisterer lovgivning i Grønland, som specifikt angiver tilladte niveauer eller grænseværdier for udledning og reduktion af udledning af NO_x'er. Ligesom i de retningslinier, der gælder på råstofområdet, ligger det i strukturen for den almindelige miljøbeskyttelseslovgivning, at virksomheder f.eks. i forbindelse med miljøgodkendelse af særligt forurenende virksomhed efter

miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 kan pålægges at overholde bl.a. emissionsgrænseværdier. De påtænkte grænseværdier for mineselskaber vil være fastsat af Naalakkersuisut, som en implementering af BAT- og BEP-principperne i miljøbeskyttelsen på råstofområdet. De vil samtidig være udtryk for, at Naalakkersuisut tager konkrete skridt til at højne miljøbeskyttelsesniveauet ved minevirksomhed. Der er ikke en hensigt i administrationen af de påtænkte ændringer vedr. indførelse af grænseværdier for luftkvalitet og udledninger, at stille krav til virksomhedernes valg af tekniske løsninger, som går ud over en implementering af de grænseværdier, som påtænkes fastsat.

Jeg forventer at administrationen af kravene til luftkvalitet og begrænsning af luftforureningen vil have samme udgangspunkt som formuleret af den danske Miljøstyrelse i Miljøstyrelsens vejledning nr. 2/2001 om begrænsning af luftforureningen fra virksomheder:

”De krav, der fra miljømyndighedernes side stilles til virksomheder om forureningsbegrænsning på basis af BAT-princippet, bør normalt ikke fastsættes som krav om, at der skal anvendes en nærmere bestemt teknologi, men derimod som krav svarende til det forureningsniveau, der er opnåeligt ved anvendelse af bedste tilgængelige teknik. Det er i princippet virksomhedens valg, hvordan de stillede krav opfyldes. Dette udelukker imidlertid ikke, at der kan stilles ret konkrete krav til f.eks. indretning og drift, som ikke kan udtrykkes i grænseværdier.”

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Kim Kielsen